

8 Σεπτεμβρίου 2014

Ένας άνθρωπος στην οδό της ευλογίας

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ήταν κάποτε ένας μορφωμένος άνδρας που επί οκτώ χρόνια παρακαλούσε το Θεό

να του στείλει έναν άνθρωπο να τον διδάξει την αλήθεια.

Και κάποτε που ένιωσε αυτή την επιθυμία πολύ έντονη, άκουσε τη φωνή του Θεού να του λέει:

‘Πήγαινε στην εκκλησία, κι εκεί θα βρεις έναν άνθρωπο που θα σου δείξει την οδό της ευλογίας’. Πήγε εκεί, και βρήκε έναν φτωχό, ξυπόλυτο, με πόδια γεμάτα πληγές και σκόνη, και όλα του τα ρούχα δεν άξιζαν ούτε δυό δεκάρες.

Τον χαιρέτησε, και του είπε:

‘Είθε ο Θεός να σου δώσει καλή ημέρα!’

Κι ο άλλος απάντησε: Ποτέ δε μου έδωσε κακή ημέρα.’

‘Είθε ο Θεός να σου δώσει καλή τύχη!’ ‘Πάντα έχω καλή τύχη.’

‘Είθε να σε κάνει ο Θεός ευτυχισμένο! Μα γιατί απαντάς έτσι;’ ‘Ποτέ δεν είμαι δυστυχισμένος.’

‘Σε παρακαλώ, εξήγησέ το μου αυτό, γιατί δεν το καταλαβαίνω.’

‘Μετά χαράς’, αποκρίθηκε ο φτωχός.

‘Μου ευχήθηκες να έχω καλή ημέρα. Όλες μου οι ημέρες είναι καλές: γιατί αν πεινάω, δοξάζω το Θεό. Αν έχει παγωνιά, χαλάζι, χιόνι, βροχή, αν ο καιρός είναι καλός ή κακός, πάντα δοξάζω το Θεό. Είμαι άθλιος και περιφρονημένος, αλλά δοξάζω το Θεό, κι έτσι πάντα η ημέρα μου είναι καλή.’

Μου ευχήθηκες να μου δώσει ο Θεός καλή τύχη. Αλλά ποτέ δεν έχω κακή τύχη, γιατί ξέρω πως να ζω με το θεό, και ξέρω πως αυτό που κάνει είναι το καλύτερο. Και ό,τι ο Θεός δίνει ή επιτρέπει γιά μένα, καλό ή κακό, το παίρνω με χαρά από το Θεό, σαν το καλύτερο που μπορεί να γίνει, κι έτσι ποτέ δεν έχω κακή τύχη.

Μου ευχήθηκες να με κάνει ο Θεός ευτυχισμένο. Μα ποτέ δεν είμαι δυστυχισμένος. Γιατί η μόνη μου επιθυμία είναι να ζω μέσα στο θέλημα του Θεού, κι έχω τόσο απόλυτα παραδοθεί στο θέλημα του Θεού, ώστε θέλω αυτό που θέλει Εκείνος.’

‘Αλλά αν ο Θεός θελήσει να σε ρίξει στην κόλαση,’ ρώτησε ο μορφωμένος, ‘τι θα κάνεις τότε;’ ‘Να με ρίξει στην κόλαση; Η αγαθότητά Του δεν θα το επιτρέψει.’

Αλλά ακόμα κι αν το κάνει, θα Τον αγκαλιάσω με τα δυό μου χέρια. Το ένα μου χέρι, που είναι η Ταπεινότητα, θα αγκαλιάσει την ανθρωπινή φύση Του, και το άλλο μου χέρι, η Αγάπη, θα αγκαλιάσει τη θεία φύση Του, τόσο σφιχτά, που θα πρέπει να έρθει κι Αυτός στην κόλαση μαζί μου.

Γιατί καλύτερα να είμαι στην κόλαση με το Θεό, παρά στον παράδεισο χωρίς Εκείνον.'

Τότε ο Διδάσκαλος κατάλαβε ότι η αληθινή παραίτηση με την άκρα ταπεινότητα, είναι η συντομότερη οδός προς το Θεό...

Και τον ρώτησε: 'Τι άνθρωπος είσαι συ;' 'Είμαι βασιλιάς.' 'Πού είναι το βασίλειό σου;'

'Η ψυχή μου είναι το βασίλειό μου, γιατί είμαι απόλυτα κύριος των εξωτερικών και εσωτερικών μου αισθήσεων, ώστε όλες οι επιθυμίες και οι δυνάμεις της ψυχής μου βρίσκονται σε πλήρη υποταγή, και αυτό το βασίλειο είναι μεγαλύτερο από οποιοδήποτε βασίλειο επί της γης.'

'Τι σε οδήγησε σε αυτή την τελειότητα;' 'Η σιωπή μου, οι υψηλές μου σκέψεις, και η ένωσή μου με το Θεό. Γιατί δε μπορούσα να αναπαυθώ σε κάτι λιγότερο από το Θεό.

Τώρα έχω βρει το Θεό, και στο Θεό έχω βρει αιώνια ανάπαυση και ειρήνη».

Πηγή: inpantanassis.blogspot.gr